CHƯƠNG 2370

Đại Đạo Tố Tiên

Đan Đế thò tay vào chiếc nhẫn của mình, lấy ra một tờ giấy trắng vuông vắn, kích thước chừng một thước.

Ông đặt tờ giấy trắng lên mặt bàn trước mặt.

Trên tờ giấy trắng ấy, hương hỏa chi lực tràn đầy, lại còn có những vân hoa màu vàng nhạt phức tạp chạy khắp bề mặt, không ngừng lấp lánh sáng tối trên nền trắng thuần khiết của hương hỏa chi lực.

"Đây là gì vậy?" Hạ Nhân nhìn với vẻ hiếu kỳ đầy mặt.

Đan Đế đáp: "Là một loại giấy đặc biệt!"

"Trong tám phẩm thần mộc, có một loại thần mộc gọi là Thiên Chân Mộc!"

Hạ Nhân gật đầu: "Đệ tử có nghe qua!"

Năm xưa khi Không Gian Thần Đế đào hố trong Vấn Đỉnh Thương Hội, đã từng mang ra một đoạn Thiên Chân Mộc bậc đế cấp có chứa không gian đạo pháp để đấu giá.

Cũng từ dạo đó Hạ Nhân mới biết đến loại vật gọi là Thiên Chân Mộc, tuy nhiên hắn chưa từng tìm hiểu kỹ hơn.

"Thiên Chân Mộc, loại vật này có thể hấp thu đạo pháp!"

"Còn có thể hấp thu hương hỏa chi lực!"

Đan Đế chậm rãi giải thích: "Nhưng mà... nó không giống Hồng Mông Tử Kim chủ động hút đạo pháp thiên địa vào mình, mà chỉ có thể hấp thụ đạo pháp do người ta chủ động bơm vào. Một khi đạo pháp được bơm vào Thiên Chân Mộc, thứ đạo pháp đó sẽ không bao giờ thất tán!"

"Tương tự, Thiên Chân Mộc hấp thu hương hỏa chi lực cũng theo nguyên lý ấy!"

"Tờ giấy vuông vắn trước mắt ngươi đó, hãy xem nó như một loại thần phù giấy đặc biệt!"

"Hiện tại tờ giấy này đã hấp thu đủ lượng hương hỏa chi lực rồi, mà còn được lão phu khắc vào đó vô thượng áo nghĩa và khí vận của Đan chi Đại Đạo nữa!"

"Tên của nó bây giờ, gọi là Đại Đạo Tố Tiên."

"Sau khi Kim Ấn Bí Cảnh khai mở, mỗi người đều có thể mang theo một tờ Đại Đạo Tố Tiên vào bên trong!"

"Nếu không có gì bất trắc, tờ mà Vấn Đỉnh Thần Quốc chúng ta mang vào sẽ chính là tờ trước mặt ngươi đây!"

Hạ Nhân chắp tay vái: "Đệ tử hiểu rồi... ý của Sư Tôn là, chỉ cần mang thứ này vào trong, rồi hấp thu loại đạo pháp đặc biệt mà Sư Tôn nói đến, thì có thể khiến tờ Đại Đạo Tố Tiên này trở thành một đạo Phong Hoàng Lệnh?"

"Ha ha ha ha..." Đan Đế cười ha hả: "Không sai, không sai... trẻ người mà dạy được!"

"Tuy nhiên, cũng không đơn giản như ngươi nghĩ đâu!"

"Dùng lối tắt như vậy để thôi thúc sinh ra Thần Hoàng, bản thân đã là trái nghịch Đại Đạo rồi!"

"Hoàn toàn không tương hợp với quy tắc thiên địa!"

"Cho nên, loại thứ này chắc chắn không thể xuất hiện nhiều!"

"Năm xưa chủ tể chi thần cũng đặt ra giới hạn, nên Kim Ấn Bí Cảnh cứ cách mỗi vạn hầu mới khai mở một lần!"

"Mà cũng không phải nói rằng ngươi mang tờ Đại Đạo Tố Tiên vào trong là chắc chắn có thể lấy được loại đạo pháp đặc biệt đó đâu!"

Hạ Nhân hỏi: "Dám hỏi Sư Tôn, vậy làm thế nào mới có thể lấy được đạo pháp?"

Đan Đế đáp: "Rất đơn giản..."

"Trong bí cảnh có đủ loại đạo pháp do chủ tể chi thần lưu lại, còn có bí bảo, thiên tài địa bảo... nhưng những thứ đó đều không phải quý nhất!"

"Quý nhất chính là Thần Ấn Thiên Điện nằm ở trung tâm bí cảnh!"

"Trong Thần Ấn Thiên Điện, có chủ tể kim ấn!"

"Bao nhiêu tu sĩ bước vào đó, cuối cùng chỉ duy nhất một người mang theo Đại Đạo Tố Tiên được vào trong Thần Ấn Thiên Điện!"

"Thần Ấn Thiên Điện, như tên gọi của nó, bên trong có một phương thần ấn!"

"Thần ấn tuy không lớn, chỉ vuông vắn chừng một thước, kích cỡ tương đương tờ Đại Đạo Tố Tiên này, thế nhưng vật đó tự mang theo trận pháp đạo pháp, tu sĩ Thần Tôn cảnh thông thường căn bản không thể nhấc nổi!"

Hạ Nhân sững lại: "Nhấc không nổi?"

"Đúng vậy..." Đan Đế gật đầu, nói: "Chính là nhấc không nổi!"

"Vì thế chỉ có cực ít Thần Tôn cảnh với chiến đấu lực cực kỳ hùng mạnh mới có thể nhấc được thứ đó!"

"Nhấc được, thì mới có thể đóng ấn!"

"Lấy kim ấn đó đóng lên tờ giấy của lão phu, tờ giấy này sẽ trở thành Phong Hoàng Lệnh..."

Hạ Nhân nói: "Đã vậy Thần Tôn cảnh nhấc không nổi, vậy cho Thần Vương cảnh vào không được sao?"

"Không được đâu!" Đan Đế nói: "Thứ nhất... không phải Thần Vương cảnh nào cũng nhấc nổi, những Thần Vương cảnh tu vi yếu ớt, công lực nông cạn thì vẫn nhấc không nổi Phong Kim Ấn!"

"Hơn nữa, để ngăn Phong Hoàng Lệnh tràn lan, chủ tể chi thần cố ý đặt ra quy định, chỉ có tu sĩ từ Thần Tôn cảnh trở xuống mới được phép bước vào Kim Ấn Bí Cảnh đó!"

"Ta nói vậy, ngươi hiểu chưa?"

Hạ Nhân chau mày: "Hiểu rồi!"

"Nhưng mà... Sư Tôn..." Hắn ngập ngừng một chút rồi nói: "Đã là kim ấn mà ngay cả Thần Vương thông thường còn không nhấc nổi, dù là những thiên tài bẩm sinh xuất chúng trong hàng Thần Tôn, những tuyệt thế thiên kiêu ấy, chưa chắc đã nhấc nổi đâu nhỉ?"

"Đúng vậy!" Đan Đế cười khổ: "Chính là vấn đề đó!"

"Nhưng thông thường mà nói, sau khi bí cảnh khai mở, cả ba nghìn thần quốc đều sẽ cử người vào!"

"Có nghĩa là về cơ bản, những người có thể bước vào đó đều là ba nghìn vị Thần Tôn cảnh cường giả đỉnh cao nhất thần giới!"

"Ba nghìn kẻ thiên tư phi phàm này cuối cùng sẽ tranh đấu ra người mạnh nhất để vào thiên điện, thực lực của người đó chắc chắn không tầm thường!"

"Nên thông thường là có thể nhấc được kim ấn!"

"Nhưng... cũng có trường hợp đặc biệt, từng có vài lần mà ngay cả người đứng nhất cũng không thể bồng kim ấn lên nổi!"

"Còn một việc nữa, ngươi phải khắc ghi!" Đan Đế nói: "Bước vào đại điện, một khi ngươi đã chạm vào kim ấn đó, quy tắc bên trong sẽ được kích hoạt!"

"Ngươi phải đóng ấn xong trong thời gian ngắn nhất!"

"Dựa theo kinh nghiệm từ trước đến nay, kể từ khi ngươi chạm vào kim ấn, trong vòng sáu hơi thở, sẽ bị tự động truyền ra ngoài thiên điện, một khi đã bị truyền ra thì không bao giờ vào lại được nữa!"

Hạ Nhân hít một hơi thở dài: "Chỉ có sáu hơi thở thôi?"

Chủ tể chi thần quả thực là sợ thần giới có quá nhiều Thần Hoàng nhỉ.

Sáu hơi thở này, dù ta cứ liên tục đóng bình bịch bình bịch, cũng chẳng đóng được mấy tờ đâu!

Hạ Nhân lại hỏi: "Sư Tôn, vậy... đệ tử có thể được lợi gì?"

Hắn cười một nụ cười khá "chất phác".

"Thứ nhất, người đại diện cho Vấn Đỉnh Thần Quốc chúng ta đến bí cảnh chưa chắc là ngươi đâu!" Đan Đế cười: "Dù sao thần giới ba nghìn thần quốc, mỗi thần quốc chỉ được phép cử một người, nên ta phải cân nhắc thật kỹ!"

"Muốn được vào, phải đạt được ưu thế áp đảo trong vòng tuyển chọn của bản đế, ta mới cho ngươi đi!"

"Nếu không, ta thà cho đệ tử thân truyền vào còn hơn!"

"Thứ hai..." Thần Đế tiếp tục: "Nếu thực sự là ngươi vào trong đó, bản đế chẳng cầu gì khác, chỉ cần một đạo Phong Hoàng Lệnh, ngươi đưa cho ta đạo Phong Hoàng Lệnh mang Đan chi Đại Đạo này là được!"

"Còn ngươi có thể thu được lợi ích gì?"

"Trong bí cảnh các loại thiên tài địa bảo nhiều vô số!"

"Tất nhiên, những thứ đó đều không phải quan trọng nhất!"

"Quan trọng nhất là, ngươi có thể cướp đoạt Đại Đạo Tố Tiên của người khác, muốn thuộc tính gì thì cướp thuộc tính đó, chỉ cần ngươi có bản lĩnh!"

"Vào trong đại điện rồi, đâu phải chỉ được đóng một tờ!"

"Chỉ cần ngươi có bản lĩnh, đóng ấn một trăm tờ cũng được!"

"Nhưng dù thế nào đi nữa, ngươi phải đảm bảo, tờ đầu tiên phải đóng lên tờ Đại Đạo Tố Tiên của ta, hiểu chưa?"

CHƯƠNG 2371

Thần Tôn Cảnh Tầng Mười

"Bốp..." Một thẻ lệnh bài vàng óng được Đan Đế đặt lên mặt bàn: "Ngươi giờ cũng coi như là đệ tử của ta rồi, dù không phải truyền nhân cốt lõi, nhưng cũng là ngoại môn đệ tử!"

"Ngoại môn đệ tử, dưới trướng bản tọa cũng có cung điện riêng!"

"Phía tây núi có【Cốt Hồng Cung】, ta ban cho ngươi làm nơi cư ngụ!"

Đồng thời, Đan Đế lại phẩy tay thu lại tờ Đại Đạo Tố Tiên.

"Còn cách một nghìn nguyên trước khi Kim Ấn Bí Cảnh khai mở, trong khoảng thời gian đó, ta hy vọng tu vi của ngươi có thể phá thêm một tầng!"

"Bản đế cũng biết ngươi chiến lực phi phàm, có thể vượt cấp trảm địch!"

"Tuy nhiên, đến lúc đó cũng chưa chắc chính là ngươi đại diện chúng ta tranh đỉnh Thần Quốc mà tiến vào đó!"

"Lui đi, chuyên tâm tu hành, nâng cao bản thân!"

"Vâng... đa tạ sư tôn!" Hạ Nhân cầm lấy lệnh bài, rồi cúi người lui ra.

Trên đỉnh núi phía tây cùng của Đế Cung, quả nhiên có một tòa cung điện.

Cốt Hồng Cung không chỉ là một đại điện đơn lẻ, mà là cả một quần thể cung điện, nói đơn giản hơn, toàn bộ ngọn núi này từ nay thuộc về Hạ Nhân.

Đỉnh núi mây mù vấn vít, trong làn sương mỏng manh ấy, vô số mai hoa đua nhau nở rộ.

Hạ Nhân lướt qua rừng mai, rồi đến trước chính điện.

Xung quanh chính điện, đại trận phẩm sáu bảy luôn vận hành, hắn chỉ cần dùng lệnh bài trong tay phất qua một cái là có thể dễ dàng bước vào.

Trình độ trận pháp của Hạ Nhân chưa đến mức đó, chắc chắn không thể bày ra đại trận phẩm sáu bảy, nhưng nếu chỉ là kiểm tra trận pháp thì vẫn không thành vấn đề.

Hắn phẩy tay, lại thả Hồng Lộc ra ngoài.

"Công tử..." Hồng Lộc nhìn trái nhìn phải, hỏi: "Đây là đâu vậy?"

Hạ Nhân đáp: "Đế Cung của Đan Đế, nơi này giờ được ban cho ta rồi!"

Cố Bạch Bình cũng được Hạ Nhân thả ra.

Ba người cùng nhau lục lọc trận pháp nơi này từ trong ra ngoài, không phát hiện bất cứ điều gì bất thường.

Thế là từ đó trở đi, Hạ Nhân đóng cửa tu hành ngay tại đây.

Hắn nhập quan, lĩnh ngộ không gian pháp tắc!

Hồng Lộc nhập quan là để hồi phục bản nguyên, nâng tu vi trở lại Thần Hoàng cảnh.

Hơn nữa, vì Hồng Lộc trước đây vốn đã từng là Thần Hoàng, chỉ vì bản nguyên tổn hao mà cảnh giới rớt xuống Thần Vương cảnh.

Khi tái xung kích Thần Hoàng lần này, không cần đến Đại Đạo Đăng Hoàng Đan, chỉ cần bản nguyên được bù đắp đầy đủ, tự nhiên sẽ tiến lên được.

Ba trăm năm sau, với sự trợ giúp của Hồng Mông Tử Khí, Hồng Lộc nhanh chóng hồi phục lại Thần Hoàng cảnh tầng một.

"Hồng Lộc, hãy giúp ta làm hai việc!" Hạ Nhân lấy ra một chiếc nhẫn, đưa cho Hồng Lộc: "Bên trong đó là một ít bản nguyên Thiên Âm Đại Đạo, cùng thần thông và công pháp tu hành Thiên Âm Đại Đạo, ngươi mang về giao cho vợ ta!"

Thiên Âm bản nguyên chỉ có phẩm năm và phẩm sáu.

Vì những thứ này hiện tại đã đủ dùng cho Kiều Huệ Châu rồi.

Còn phẩm bảy và phẩm tám, Hạ Nhân không trao thẳng cho nàng, giờ đưa cho Kiều Huệ Châu cũng chưa dùng được, thôi cứ giữ lại đó, đợi sau này khi nàng mạnh hơn rồi hãy cho.

Quan trọng nhất là thần thông【Cực Đạo Quảng Hàn Khúc】, Hạ Nhân tin rằng có được thứ này, chiến lực của Kiều Huệ Châu chắc chắn tăng lên gấp bội lần chứ không ít.

"Được!" Hồng Lộc gật đầu, nói: "Khi về nhà, ta sẽ trao ngay cho Kiều phu nhân!"

Hạ Nhân nói: "Việc thứ hai, sau khi ngươi giao thứ này cho Kiều phu nhân, hãy giúp ta dò hỏi xem Thái Chân rốt cuộc ra sao, ta muốn biết rõ ràng hơn một chút!"

Trịnh Hồng Lộc rời đi, Hạ Nhân tiếp tục đóng cửa tu hành!

Hắn đã lưu lại quá lâu ở cảnh giới Thần Tôn cảnh tầng tám rồi!

Theo Hạ Nhân ước tính, chỉ cần thêm vài chục nguyên, thậm chí vài nguyên nữa, là có thể đột phá lên Thần Tôn cảnh tầng chín.

Hạ Nhân một mạch nhập quan tu hành suốt ba trăm hai mươi nguyên, mới nâng tu vi lên được Thần Tôn cảnh tầng chín.

"Khó thật..." Hắn thở ra một hơi dài, khóe miệng khẽ nở nụ cười đắng cay.

Một mặt, là do quy luật của tu hành, càng về sau càng khó.

Mặt khác, là độ khó của việc lĩnh ngộ đạo pháp dần dần tăng lên. Nói thẳng ra là những thứ dễ đã lĩnh ngộ hết rồi, những gì còn lại càng ngày càng khó hơn.

Dù khó là vậy, nhưng tạo thủ của Hạ Nhân trên không gian đạo pháp lại tiến lên một bậc lớn.

Trong hơn ba trăm nguyên đó, Trịnh Hồng Lộc cũng đã trở về từ lâu.

Kiều Huệ Châu và gia đình đều bình an vô sự, Thái Chân quả nhiên đã được điểm thần và thành tựu Thần Đế.

Tình hình cụ thể của Thái Chân thì Hạ Nhân cũng không rõ, những gì Trịnh Hồng Lộc dò hỏi được chẳng qua chỉ là phần bề mặt mà thôi.

Đại khái là, chính thần của Trảm Tình Đạo phản bội đạo nghĩa bị mười hai phụ thần liên thủ trảm sát, hơn nữa phụ thần Dương Nghịch còn nhân cơ hội đó chặt đứt sợi dây tình cảm với đạo chủ, tu vi tiến thêm một bước. Phụ thần Dương Nghịch thành tựu đạo chủ mới rồi điểm thần, Thái Chân vì trên người có dung hợp【Điểm Thần Bài】mà được điểm đến thành công, thành tựu đệ thập nhị phụ thần của Tuyệt Tình Đạo, hay còn gọi là Trảm Tình Đạo.

Vốn dĩ Thái Chân không định trảm tình sớm như vậy, không trảm tình thì cũng sẽ không lập tức thăng lên Thần Đế cảnh.

Nàng tính sẽ tìm Hạ Nhân sinh một đứa con trước.

Chỉ là Hạ Nhân trước đó không biết nguyên do, một lần lại một lần thoái thác, giờ nghĩ lại, lòng Hạ Nhân tràn ngập sự hối hận.

Điểm Thần Bài loại vật đó, không thể kiểm soát được.

Trời biết tiếp theo đạo chủ nào sẽ vẫn thiên?

Có những chuyện, đã nhận được lợi ích thì phải gánh chịu rủi ro.

Chỉ có thể nói là cơ duyên và nguy hiểm song hành mà thôi.

Những ngày tiếp theo, Hạ Nhân tiếp tục đóng cửa tu hành!

Lĩnh ngộ không gian đại đạo, song song luyện thần, cũng tụng đọc Thái Thượng Huyền Hoàng Kinh để nâng cao tâm lực.

Như vậy, thoáng cái lại trôi qua bảy trăm nguyên, tu vi của hắn đột phá lên Thần Tôn cảnh tầng mười.

"Càng ngày càng khó hơn rồi!" Hạ Nhân thở dài sâu: "Từ khi ta nhập quan đến giờ, đã qua một nghìn linh hai mươi nguyên!"

"Cái Kim Ấn Bí Cảnh đó, chắc cũng sắp khai mở rồi chứ?"

Hạ Nhân một bước bước ra khỏi đạo trường của mình, rồi hóa thành một luồng lưu quang bay thẳng đến Thần Cung nơi Thần Đế ngự.

Hắn cung kính chắp tay hướng về đại điện kia cúi chào.

Trận pháp bên ngoài đại điện lần lượt mở ra.

Giọng Đan Đế cũng vang vọng truyền ra: "Vương Đôn à... vào đi!"

Hạ Nhân bước vào Đế Cung của Đan Đế, nhận ra trong đó không chỉ có mình Đan Đế, còn có cả bảy phụ thần còn lại.

"Đệ tử đến thăm, là muốn hỏi sư tôn, Kim Ấn Bí Cảnh có phải sắp khai mở rồi chăng?" Hạ Nhân chắp tay vái chào Đan Đế và các vị phụ thần.

Đan Đế gật đầu, nói: "Đúng vậy, nếu ngươi còn không đến, bản đế đã sai người đi tìm ngươi rồi!"

"Ngươi bây giờ, tu vi hẳn đã tiến thêm một tầng... ừ?"

Giọng Đan Đế đổi hẳn: "Nhanh vậy sao?"

"Vỏn vẹn nghìn nguyên, ngươi đã tiến được hai tầng?"

Hạ Nhân mặt đầy vị đắng: Ta cảm thấy chậm muốn chết đi được, Đan Đế này nói gì vậy, sao lại còn thấy ta nhanh nữa?

"Hít... hít... hít..." Bảy phụ thần còn lại cũng đều hít một hơi lạnh.

Đan Đế thậm chí còn hỏi: "Ngươi không phải đã động đến hương hỏa chi lực chứ?"

"Không không không..." Hạ Nhân vội vàng xua tay, nói: "Đệ tử tuyệt đối không dám động đến hương hỏa chi lực!"

"ở dĩ đột phá hai tầng, là vì đệ tử trước đây vốn đã ở ngưỡng cửa đột phá rồi, cho nên hai tầng này, có thể xem như là... một tầng..." Hắn giơ ra một ngón tay.

CHƯƠNG 2372

Vạn Gia Nữ Đan Đế

Tám vị Thần Đế đều nhìn chằm chằm vào Hạ Nhân.

Trên mặt mỗi người đều lộ rõ vẻ kinh ngạc.

"Cái này... có vấn đề gì không?" Hạ Nhân hỏi Đan Đế: "Tại sao Sư Tôn lại nhìn đệ tử như vậy?"

"Có vấn đề!" Bên cạnh, nữ phụ thần của họ Vạn lên tiếng: "Với ngươi mà nói, tốc độ này nhanh quá đó!"

Hắn suy nghĩ một lúc rồi hỏi ngược lại: "Năm xưa khi Sư Thúc ở tầng tám, tầng chín Thần Tôn cảnh, thì mỗi lần đột phá mất khoảng bao lâu?"

Nữ Đan Đế đáp: "Khoảng một nghìn nguyên hay một nghìn năm trăm nguyên gì đó... Ta cũng chẳng nhớ rõ lắm!"

"Đúng vậy!" Lại có phụ thần tiếp lời: "Năm xưa ta mất một nghìn một trăm nguyên!"

Hạ Nhân nói: "Thế thì cũng na ná nhau thôi mà..."

"Khác xa nhau!" Nữ phụ thần nói: "Dù cho ngươi không nói dối, vừa nhập quan đã đột phá lên tầng chín, nhưng ngươi chỉ có hai mươi tám thần khiếu!"

"Chúng ta đều có ba mươi mốt, ba mươi hai thần khiếu, sao có thể so sánh được?"

Hạ Nhân lý luận: "Các Sư Thúc quên rồi sao, trước khi nhập quan, đệ tử đã đến bên Tiên Hiền Bi Lâm mà lĩnh hội đạo pháp của tiên hiền suốt khoảng mười vạn năm, nhờ đó mới có thể nhanh chóng phá vỡ đạo chướng!"

"Có lẽ, điều này liên quan đến đạo pháp tiên hiền chăng!"

"Thôi, thôi!" Đan Đế phất tay rộng lớn, nói: "Đại đạo luyện đan của chúng ta, so với những đạo pháp hư vô mơ hồ khác, vốn dĩ đã đơn giản hơn nhiều!"

"Một nghìn năm đột phá là chuyện bình thường!"

"Nếu là đạo pháp thời gian, không gian, dù là bậc thiên kiêu tuyệt thế, chỉ dựa vào việc lĩnh ngộ thiên địa để phá vỡ đạo chướng, thì ít nhất cũng cần hai nghìn nguyên!"

Nghe đến đây, Hạ Nhân lén lút đưa mắt liếc nhìn.

"Thôi được, đã đột phá rồi thì..." Đan Đế còn muốn nói thêm, nhưng bị nữ phụ thần của họ Vạn bên cạnh ngắt lời.

"Đạo Chủ!" Nữ Đan Đế chắp tay hành lễ, nói: "Ta còn có vấn đề muốn hỏi..."

"Ta thấy sự đột phá của tiểu tử này rất có điều khuất tất!"

"Theo ta nhìn nhận, hắn là vì muốn tham gia Kim Ấn Bí Cảnh nên mới cưỡng hành nâng tu vi, thậm chí có thể còn dùng cả lực lượng hương hỏa!"

"Cái đó sao có thể?" Hạ Nhân nói: "Nếu ta dùng hương hỏa chi lực, thì chẳng phải là tự hại bản thân hay sao?"

"Hô hô hô..." Nữ thần đế nói: "Ai biết được?"

"Nhưng... ngươi đã nói rằng bản thân đột phá là nhờ lĩnh hội được áo nghĩa trên Tiên Hiền Đạo Bi... Vậy thì... hãy chứng minh cho ta thấy!"

"Nếu không, thì ngươi chính là vì Kim Ấn Bí Cảnh mà cưỡng hành nâng bản thân lên!"

"Điều này... kính mong tha thứ, vãn bối không có cách nào chứng minh được!" Hạ Nhân lắc đầu.

"Ngươi có cách!" Nữ thần đế nói: "Ta nhớ, năm xưa ngươi tham gia Vấn Đỉnh Đại Tỉ, ở quan thứ ba ngươi vượt giai luyện đan, luyện chế được mười hai viên trung phẩm, có phải không?"

Nữ thần đế họ Vạn tiếp tục: "Nhiều năm như vậy trôi qua, Vấn Đỉnh Đại Hội đã mở thêm mười lần, nhưng không có bất kỳ ai trong cuộc thi tranh bảng địa có thể vượt giai luyện đan, luyện chế ra mười hai viên trung phẩm đan dược!"

"Đã vậy... ngươi nói rằng ngươi lĩnh hội ra áo nghĩa trên Tiên Hiền Đạo Bi đó, thì bản lĩnh luyện đan ắt hẳn phải có phần tiến bộ hơn chứ?"

"Hãy luyện đan đi, ta muốn xem..."

"Điều này..." Đan Đế nói: "Vạn đạo hữu, chuyện gì cũng không thể vơ đũa cả nắm, có người đột phá trên đan đạo nhưng chưa chắc lập tức có thể luyện chế ra thần đan cấp bậc cao hơn ngay được!"

"Đạo Chủ cứ yên tâm, ta tự có tính toán của mình!"

Nói xong, nữ thần đế họ Vạn phẩy tay, ném ra một gói vật liệu.

"Ngươi cứ luyện thử cho ta xem..."

"Yên tâm đi, bản cung không cố tình gây khó dễ cho ngươi đâu..."

Hạ Nhân gật đầu, rồi mở chiếc ngọc hộp ra xem qua một lượt.

Bên trong ngọc hộp, đựng một bộ vật liệu luyện đan cấp sáu phẩm phẩm Linh Khu Đan, phẩm chất vật liệu đều là hạ phẩm.

"Hừ..." Nữ Đan Đế cười lạnh một tiếng: "Sao? Chê vật liệu bản cung đưa cho là kém hay sao?"

"Chớ quên rằng, năm xưa trong đại hội luyện đan của các ngươi, dùng cũng là phẩm chất hạ phẩm đó!"

"Không có!" Hạ Nhân hít một hơi thở sâu, nói: "Không dám... Vậy thì... Sư Tôn, đệ tử phóng túng rồi, xin phép luyện đan ngay tại đạo tràng của Người!"

"Được!" Thần Hoàng đưa tay ra hiệu.

Rồi, Hạ Nhân mở rộng chiếc lò luyện đan cực phẩm sáu phẩm của mình và bắt đầu luyện đan.

Lần tham gia tỷ thí trước, hắn vốn đã che giấu một phần thực lực, nếu trong trạng thái bình thường, hắn có thể luyện chế được sáu viên thượng phẩm đan dược và sáu viên trung phẩm đan dược.

Nếu thêm vào Hồng Mông Tử Khí, phẩm chất còn có thể tiếp tục nâng lên.

Vì vậy, bây giờ để Hạ Nhân luyện đan, trong lòng hắn gần như đã thành trúc rồi.

Một canh giờ sau, mười hai hạt thần đan cấp sáu phẩm bay vụt ra từ lò luyện đan của Hạ Nhân, nhảy vào hư không, rồi hắn phất tay áo cuốn chúng từ hư không xuống, bày ra trước mặt mọi người.

"Hít hít hít..." Có vị Đan Đế kinh ngạc nói: "Năm xưa lão phu vượt giai luyện đan ở Thần Tôn cảnh, cũng chưa từng luyện ra được thượng phẩm!"

"Ha ha ha ha..." Đan Đế cất tiếng cười lớn, nói: "Phải không, ta đã nói rồi, đệ tử ta chuyện khác thì có thể không giỏi, nhưng thiên phú luyện đan tuyệt đối là hàng đầu."

"Vạn sư muội, còn có vấn đề gì không?"

Nữ thần đế họ Vạn lắc đầu, nói: "Thôi vậy... tạm thời tin hắn, nhưng hắn chỉ là Thần Tôn cảnh tầng mười tầm thường mà đại diện thần quốc đi tham gia Kim Ấn Bí Cảnh, ta vẫn giữ ý kiến phản đối!"

"Chưa vội!" Đan Đế phất tay áo rộng lớn: "Cho đến khi Kim Ấn Bí Cảnh khai mở còn hơn sáu nghìn năm nữa... Chúng ta cải ngày tổ chức một đại tỉ!"

"Ai có chiến lực mạnh hơn, người đó sẽ đại diện thần quốc mà đi!"

"Cũng coi như là... một lời giao đại cho họ Vạn các ngươi!"

"Nếu Vương Đôn thắng, hắn đại diện thần quốc ta mà đi, nếu bậc thiên kiêu lôi điện của họ Vạn các ngươi thắng, thì để hắn đi!"

"Vương Đôn, ngươi thời gian gần đây cũng đừng nhập quan nữa, bất cứ lúc nào cũng hãy chờ tin tức của bản tọa!"

Hạ Nhân cung kính chắp tay: "Vâng... Sư Tôn!"

"Đi đi!" Đan Đế phất tay áo: "Ngươi ra ngoài trước đi, ta còn có việc trọng yếu bàn bạc với các Sư Thúc của ngươi!"

Hạ Nhân bước ra khỏi đại điện.

Bên ngoài đại điện, ánh nắng rực rỡ, không khí trong lành dễ chịu.

Hắn từ đạo tràng Đan Đế bay thẳng lên, rồi đáp xuống chân núi.

Nay đã là đệ tử của Đan Đế, Hạ Nhân cũng có được vài đặc quyền nho nhỏ.

Hạ Nhân quay lại thần hoàng cung của Thiên Hồng Thần Hoàng, lần này lễ nghi đón tiếp hoàn toàn khác hẳn lần trước.

Vô số môn nhân Thiên Hồng đều phải gọi hắn một tiếng Sư Thúc.

"Hỏa Dạ không có nhập quan chứ?" Hắn hỏi một đệ tử Thiên Hồng.

Người đệ tử Thiên Hồng đó vội vàng đáp: "Dạ không có nhập quan, Sư Thúc cứ chờ ở đây một lát, con này đi mời Sư Tỉ Hỏa Dạ sang ngay..."

"Nhiều lắm là nửa tuần hương thôi!"

"Chưa vội!" Hạ Nhân phủi phủi tay áo nói: "Ta đứng đây đợi là được!"